

86. TAKARÓ KÁROLY

MEGBOCSÁTANI...? MIÉRT...?

„És meglátott messziről egy fügefát, amely leveles volt, odament, ha talán találna valamit rajta: de odaérvén ahhoz, levélnél egyebet semmit sem talált, mert nem volt fügeérésnek ideje.

Akkor felelvén Jézus monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallották az ő tanítványai....

...Reggel pedig amikor mellette mentek el látták, hogy a fügefa gyökerestől kiszáradott. És Péter visszaemlékezvén monda neki: Mester, nézd, a fügefa amelyet megátkoztál kiszáradott.

És Jézus felelve monda nekik: Legyen hitetek Istenben. Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz neki, amit mondott.

Azért mondom nektek, amit könyörgése-tekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek.

És amikor imádkozva megállotok bocsássatok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek a ti vétkeiteket.

Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja nektek a ti vétkeiteket. És ismét Jeruzsálembe mentek." Márk 11:13-14, 20- 27a.,

Köszönjük Édesatyánk, hogy kegyelemre virradtunk ma reggel is. Köszönjük azt, hogy kegyelmedbe tervezted a mi életünket. Köszönjük azt, hogy Jézus Krisztusban életet szereztél nekünk, bocsánatot és üdvösséget. Köszönjük, hogy tetszett neked, hogy ezt hírül add, hogy személyesen elmondd egyenként mindegyikünknek.

Köszönjük, hogy megajándékoztál a hitnek ajándékával, hogy befogadhattuk általa a te szavadat és elhihettük mindazt amit mondtál. Köszönjük, hogy így adtál olyan ismeretet, ami az üdvösségnek elengedhetetlen része, mert „az az örökélet, hogy megismerjenek téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél a te Fiadat Jézus Krisztust”.

Köszönjük Uram, hogy újra és újra tetszik neked, hogy kijelentsd a te akaratodat, az igényedet és beszélj velünk. Arra kérünk, hogy amíg beszélsz, amíg a te Igédet a te Lelked által mondatod, a mi szívünk azt beszélje, ami neked tetszik. Ámen.

Az élő Isten Igéje:

„És amikor imádkozva megállotok bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van, hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. Ha pedig ti meg nem bocsátotok a ti mennyei Atyátok sem bocsátja a ti vétkeiteket.” Márk 11:25-26.

Mai világunk egyik rémíztető jelensége, hogy egyre több az irgalmatlan ember.

Egy konferencián közöttünk volt egy professzor testvérünk, aki a családról tartott egy előadás sorozatot. Abban elhangzott néhány olyan mondat, ami megrázó igazsága miatt ide kívánczok. Elmondta, hogy a mai fiatalok többségének nincs igazán férfi és apa képe. Magyarországon ma a házasságoknak 75 %-a az első öt évben felbomlik. Hihetetlen nagy szám. És mivel többnyire a férfiak mennek el a házasságból, magára marad az asszony, akinek a férfi szerepet is be kell töltenie, ettől kezdve a gyerekeknek nincs igazi nő képe sem. Borzalmas, amikor egy fiúnak nincs sem apa képe, sem férfi képe, amit pedig tanulnia kellene a családban. Erről beszélt a professzor. Honnan tanul a fiú? A filmekben látni lehet egy hatalmas rendőrt, aki szimpatikusnak tűnik, - a Piadone a zsarú c. filmre gondolt -, aki végső soron mindig a jó oldalon harcol, de a végső igazságot a lehető legnagyobb ökölcsapásokkal szokta mérni a másik emberre. Ez egy férfi kép. A Schwarzenegger filmjeiben már különböző gyilkos eszközökkel harcolnak a jó ügyért Mert otthon nem látnak férfi, illetve apa képet, ezekből a filmekből tanulhatják meg, hogy hogy néz ki a férfi. Gyakorlatilag össze lehet foglalni a tapasztalatot egy mondatban: A férfi agresszív.

Gondoljátok végig, hogy csak az egyház és azon belül és csak Jézus Krisztus tanítása az, amelyik ennek ellenemond. Nem az a férfi, aki agresszív. Nem az a példakép. Olyan világban, ahol minden TV csatornán lehet fogni az erőszakot, ahol a hírek többsége erről szól, ott nagy szükség van arra, hogy valaki elmondja: lelki szárazság és lelki átok ül a világon, és addig meg is marad, míg meg nem tanulja az ember, hogy mit jelent megbocsátani, mit jelent elengedni, mit jelent Isten szerint gondolkodni. Tulajdonképpen Isten jogos haragjában nyugodtan alkalmazhatott volna erőszakot, hogy a „bűnöst kiirtom”, és ehelyett az Igazságos, csak haragvó állapotba kerülő Isten azt mondja, hogy mégsem ezt a lelkületet fogom az ember felé mutatni, hanem kegyelembe fogadom őket. Bocsánatot hirdetek a megtérőnek, előlegezem neki a szeretetemet és ebbe a kegyelmi pozícióba helyezem és elmondom, hogy engem nem erőszak vezet. Nem erővel, nem azzal a másik hatalommal, hanem a Lelkem által végzem a dolgomat.

Az a tapasztalatom az egyházon belül is, hogy elképesztő a gyűlölködés, a megbocsátani nem tudás, a megkeményedés és ezt tapasztalom a családok látogatása során is: minden feszültség forrása a bocsánat adás nélküli élet. Mindez az irgalmatlan szív miatt van.

Önként adódik a kérdés: amikor ma erről beszélünk, vajon hogyan látja Isten ma az én és a te szívedet, lelkedet.

Zimányi József egy prédikációjában arról beszélt, hogy az ember szeret irgalmatlankodni és egy saját példát mondott el. A felesége azt kívánta, hogy egy családi ünnep alkalmából mindenképpen maradjon otthon velük. Ő pedig azt mondta: én elsősorban az Istené vagyok, nekem szolgálatom van, én elutazom. És annak rendje s módja szerint összekülönböztek, így mesélte Józsi bácsi:

„Hát akkor eldöntöttem, hogy megbüntetem a feleségemet. Ha nem hajlandó tudomásul venni, hogy nekem szolgálatom van nem szólok hozzá! Három napig bírtam, jöttünk mentünk egymás mellett. Az asszony időnként könnyögően rámnézett, én pedig megke-ményítettem a szívemet, a lelkemet, bezárva a számat, mentem el mellette. Három napig büntettem az asszonyt. De nem aludtam végig azt a három éjszakát és a végén nem bírtam tovább: kimondtam: Uram én irgalmatlan szívű ember vagyok. Aztán odamentem a feleségemhez és azt mondtam: Asszony, bocsásd meg az irgalmatlanságomat! Mire a feleségem azt mondta: „Jöhettél volna korábban is.” Józsi bácsi így folytatta: „Hát mondhatta volna ő is nekem, hogy:

Te Józsi! Jó az neked, hogy keménykedsz? De aztán úgy voltam veled, hogy ha az ő irgalmatlansága marad is, legalább az enyém bocsátassék meg.”

Szeretném megkérdezni: Ugye soha nem fizetsz senkinek irgalmatlansággal, keménységgel bezárt szájjal, lelkedben fortyogó gondolatokkal, kemény tekintettel? Ugye nem vagy irgalmatlan ember?

Azt mondja az Úr, hogy: az a fügefafa, ott azért szárad el, hogy Péterék felfedezzék: Uram, hát te megátkoztad és elszáradt, - és hogy Jézus elmondhassa nekik, mi ennek az oka.

Kiszárad egy lélek, kiszárad egy élet, tönkremegy egy hit, ha nem szívja fel a kegyelmet, amit az élő Isten kínál neki.

Melyikötök látott már vágott virágot öt nappal később, a vázából kiemelve, és megnézve az alsó sejteit? Amikor frissen van vágva a virág azért tesz vízbe, hogy szívja az éltető nedvet. És ameddig a sejteit élnek az egyik sejt szívja és átadja a másoknak, továbbszívja és így élteti a virágot egy darabig. Aztán amikor elrohad, elhal az alsó szövetrész, már nem szívnek a sejtek, akkor odafenn elszárad, tönkremegy a virág! Nincs illata, kellemetlen szaga lesz. Minden tönkremegy.

A mi életünknek Isten akarata szerint Krisztus jó illatának kellene lennie. Aki kegyelmet kapott - annak kegyelmet adó emberré kell válnia. Aki bocsánatot kapott - bocsánatot adó létté. Mondd, lehet számítani a te bocsánatodra?

Most a csalódottakhoz szeretnék szólni, akik csalódtak másokban és azért keményítették meg a szívüket mert ők adtak ugyan bocsánatot, de mások mindig visszaéltek vele.

Te soha nem éltél vissza az Istentől kapott bocsánattal? Mégis mégy hozzá és újra mégy. Miért? Mert tudod, hogy kegyelmes Isten ő, azért mersz visszamenni.

Ha valaki becsapott, ha valaki megalázott, ha valaki visszaélt azzal, hogy te megbocsátasz neki, hadd emlékeztessélek arra, Jézus hogy tanít-ja Pétert. Hányszor kell megbocsátani? Uram még hétszer is? Nem, naponta hetvenszer hétszer is!

A kiszáradásnak okozója az, hogy valaki imádkozásra odajárul az Úr elé, de van a szívének terhe és bűne, pl. hogy valakinek meg nem bocsátott lélek szerint és ezt nem vallja meg. A leterhelt szívű élet pedig semmit nem tud felvenni az Istentől. Se kegyelmet, se erőt, se békességet, semmit nem tud felvenni, mert az életében ott van a meg nem bocsátás dugó, amelyik lezárja az ő hitét, elszáradásra, elkorcsosodásra ítéli a lelket.

Testvér, hallatlanul fontos kérdés, hogy neked tiszta lelkiismereted és szabadságod legyen mindenki felé.

Amikor olvasom az őskeresztyén gyülekezetről szóló híradást azt olvasom, hogy jellemzőjük volt, hogy egymást nagyon szerették. Most nem kívánom azokat az igéket csokorbaszedni, ami ennek ellene mond, de néhányat elmondok. Ugye, ugyanebben az őskeresztyén gyülekezetben megjelent a személyválogatás, hogy „én Apollósé vagyok én Kéfásé, én Jézusé”, ismeritek az Igét. Mi volt az apostol válasza erre? Hogy „ti testiek vagytok”. Testiek vagytok nem lelkiek, testiek, kiskorúak. Mert amikor civakodás, perlekedés van közöttetek, testiek vagytok!

Miért lehetséges ez? Mert az embernek a természete, hogy mindenütt azt keresi, hol igazolhatja önmagát. Isten pedig azt mondja: Lehet, hogy neked az a célod, de nekem semmiképpen nem. Nem szállította le Isten a követelményeit! Tudod mi az igénye? Azt mondta: „Amiképpen én szent vagyok, ti is szentek legyetek!” S van egy kicsi kis pont ott a végén. Ez az igény. A magyarázat: az az Ő akarata, hogy Jézus Krisztus ábrázatára változtasson el téged. Tudom, hogy könnyű mondani, de higgyétek el, hogy én is ott állok, az Ige mércéje alatt. Nem felülről kívánok beszélni veled, hanem „felülről” kívánok bizonyosságot tenni előtted.

Azt mondja, hogy meg kéne tanulni megbocsátani: ha valaki ellen panaszod van... Mondd, bocsánatkérő szó száll-e Jézus főpapi trónusa elé vagy panaszoló szó másokra a szívedből és a szádból?

Valóssággá tud-e válni nap mint nap az életedben, hogy veled együtt megfeszítettem s a golgotai imádságot tudod-e mondani: „Atyám bocsáss meg nekik”. Ebben benne van, hogy én megtettem, én elengedtem. Elengedtem, hátammögé vettem, úgy élek, mintha nem mondta volna, mintha nem tette volna, mintha nem csinálta volna ellenem, amit csinált. Úgy élek, mert nekem tovább kell mennem Veled a kijelölt úton és semmi és senki bűne nem tarthat vissza attól, hogy én beteljesítsem a rámbízottakat. Egyszer ott állok majd az elszámolásnál, hogy a rámbízottakban hűséges voltam-e? Mi az, ami rám van bízva? Az, hogy „Jézus neve hordozója”, „Jézus Lelke hordozója!” legyek. A Fiúság lelkét vettük, hogy légy szent és tiszta és ártatlan.

Testvérem, Isten nem kevesebbet kér tőled, mint hogy légy ártatlan! Ítéletmentes, vádolás mentes, bűnbocsánatot, kegyelmet adó, mert azt vetted, és semmi ne árnyékolja be a te hitedet és lelkedet.

Amerikában résztvettem a Bible Church néhány alkalmán. Ott a hirdetésekkel kezdődik az istentisztelet, aztán felolvassák az ígét, az igeolvasás után össze kell ölelkezni mindenkinek, be kell mutatkozni a körülötte lévőknek, és ha valakinek panasza van valaki ellen akkor oda kell mennie hozzá, és kimondani, hogy megbocsátottam! Így indul az istentisztelet. Azután imádkoznak!

Nincs úrvacsoraosztás úgy, hogy először ne keresné meg a gyülekezetben egyik a másikat, hogy elrendezze vele az elrendezendőket:

„Testvér! Ott és akkor árnyék borult a szívemre, gondolatok indultak az agyamban ellened, ott álltam az Úr előtt, bűnné lett, kérem a bocsánatod. És ami fájt nekem azért megbocsátok. Amit gondoltam ellened a bocsánatodat kérem”.

És ha rendezték, lehet imaközösség!

Kelenföldi szent gyülekezet! Jézus Krisztus a fej, mi a tagjai. „Tudjunk egymásért harcolva, ha kell még a vérünk is ontani.”

Ugye hamisítatlan szeretet van a szívedben mindenkifelé, akiért Isten az ő Fiát odaáldozta. Ha nem így lenne, tessék rendezni! A kiszáradásnak oka, a lelki haldoklás oka, ha egy lelki dugó, egy harag, egy őrzött harag, egy vád, egy sérelem ott marad a szívedben. Nem tudsz szentül élni.

Amikor ma Jézus zörget a szíved ajtaján akkor ma csak egyetlen dolgot mondj el. Mondd el neki, hogy miért is szereted te Őt. Hogy is szereted Őt? Hogy ismerted meg Őt? Nem úgy volt, hogy Ő volt aki a bűneidért meghalt? Nem azért, mert Ő volt, aki neked kegyelmet hozott? Nem azért mert Ő volt, aki Isten igazságát irgalmasságban közölte veled? Nem azért mert teljesen váratlanul életed egy pillanatában azt mondta: Nézd én tudom ki vagy és én mégis szeretlek téged és tudom, hogy te le fogod tenni a bűneidet, befogsz fogadni engem. Jézus megelőlegezte a halálát és az életét.

Ez fogalmazódott meg ma bennem: Mi is hát a cél? Hogy tudjunk élni és halni egymásért, egymás üdvösségéért, lelki életének tisztaságáért. Legyen fontos az a másik. Legyen felelősség bennem a másik üdvösségéért. Ehhez képest oly kicsi a sérelmem, oly kicsi a bántó szó! Ehhez képest oly kicsi egy ember haragja. De mert Isten országát az nem munkálja - tessék kivetni!

Hadd mondjam el, hogy ez azonban csak rád, Isten gyermekére vonatkozik, a cél, a feladat, hogy így kell élned. A világ fiaira nem vonatkozik mindez. Ők az ördög fogságában, az erőszak urának a rabságában megmaradnak annak akik, míg meg nem térnek, és ha téged a fogságukból majd bántanak, akkor majd tudsz értük is imádkozni, nem bosszútállni, nem megkeményedni hanem imádkozni!

Minél szentebb az életed annál inkább világosan fogod látni, hogy kinek a szentségtelensége mögött milyen fogság húzódik? És ha ezt látod, tudsz kiáltani értük. Nem panaszt viszel az Úr trónusa elé miattuk, hanem könyörgést értük, vagy hálaadást, hogy te már az Úr Jézus Krisztusé vagy.

Isten nem mondott le rólad, hogy téged tisztán állítson majd ama napon Jézus Krisztus elé. Ezen munkálkodik most is.

Testvér! Azért imádkoztunk az elején, hogy amíg Urunk beszél velünk végezze el, hogy a mi szívünk azt beszélje ami kedves előtted. Hát most beszélje a szíved azt, ami az Úr előtt kedves és aképpen cselekedjél. Ámen.

Igen Uram! Úgy van ahogy te mondod, és úgy van ahogy te látod! Nagyon sokszor az ember a sérelmeit ápolja, a keménységét őrzi s ettől kiszárad. Köszönjük, hogy úgy lesz, ahogy mondod, úgy lesz, ahogy látod, hogy akinek a szívére beszélsz abba készséget is táplálsz arra, hogy megcselekedje azt, amit te akarsz. Köszönjük, hogy az életünkben is úgy lesz, ahogy mondod, hogy minden bűn kivettetik és a kegyelmed nagysága miatt a mi szívünk is kegyelmessé lesz. Köszönjük, hogy úgy van, ahogy tervezted, és az valósul meg, amit te terveztél, hogy a te gyermekeidnek szíve lelke egy lesz tebenned és egymással. Kérjük Uram azt a készséget, ami engedelmeskedni készíted neked. Légy áldott Uram, hogy elküldted Jézust az ördög munkájának a lerontására, elküldted szabadításra, és elküldted élet adásra. Köszönjük, hogy ebből élünk, és segíts Uram, hogy ebből éltesünk másokat is. Köszönjük, hogy eléd hozhatjuk betegeinket, és névszereint megköszönve egyik testvérünk életét, hitét, megköszönve a kegyelmedet, az irgalmadat, amelyikkel körülvetted és tartod, megköszönve a hűségedet, amelyik el nem fogy. Köszönjük, hogy a kezében tudhatjuk őt. Imádkozunk érte, a feleségéért és a családjáért Légy áldott értük. Eléd hozom Uram, azt az embert is, akinek az életében kiderült, hogy szétterjedt a rák. Ott van előtted. Hadd köszönjem meg, hogy a tied. Hadd nézzen szembe úgy a halállal, hogy közben túl lát rajta, egészen hozzád. És ha úgy tetszik neked, hogy elviszed, hadd menjen át győztesen hozzád. Ha úgy tetszik neked, még adsz neki időt megköszönjük neked.

Eléd hozzuk a fiataljainkat, az iskolai hitoktatást, a hitoktatók szívét és lelkét, testi erejét, könyörülj rajtuk, hadd lehessenek áldássá ott, ahova küldted őket. És kérünk Uram a magunk életéért is, hogy amit elmondtál hadd tudjuk megélni szentül, mint kegyelmet kaptottak, mint irgalmas szívűek.

Add, hogy az emberek megtapasztalják az életünkből, hogy a tied vagyunk és áldást közvetítünk. Ámen.

*

„Boldogok az irgalmas szívűek, mert ők irgalmasságot nyernek. Hagyjad az Úrra a te útadat és bízzál őbenne Ő cselekszik.” Ámen.

Elhangzott Budapesten a Kelenföldi Ref. templomban 1998 IX 20-án.